

Kniha proroka Joela a laodicejská Cirkev adventistov siedmeho dňa – číslo jedna

Skúmanie prítomnej pravdy

Jeff Pippenger

2025-12-02

„V Písmach sa nachádzajú niektoré veci, ktoré je ťažké pochopiť a ktoré, podľa Petrových slov, neučení a nestáli prekrúcajú na svoju vlastnú záhubu. Možno v tomto živote nebudeme schopní vysvetliť význam každého miesta Písma; no nejestvujú nijaké podstatné body praktickej pravdy, ktoré by zostali zahalené tajomstvom. Keď príde čas, v Božej prozreteľnosti, aby bol svet skúšaný pravdou určenou pre daný čas, mysle budú Jeho Duchom podnecované skúmať Písma, a to aj s pôstom a s modlitbou, až kým nebude objavený a spojený článok za článkom v dokonalý reťazec. Každá skutočnosť, ktorá sa bezprostredne týka spasenia duší, bude objasnená tak zreteľne, že nikto nebude musieť blúdiť ani chodiť v temnote.“

„Keď sme sledovali reťaz proroctva, zjavená pravda pre náš čas bola jasne videná a vysvetlená. Zodpovedáme sa za výsady, ktoré požívame, i za svetlo, ktoré žiari na našu cestu. Tí, ktorí žili v minulých pokoleniach, boli zodpovední za svetlo, ktorému bolo dovolené svietiť na nich. Ich myseľ sa zaoberala rozličnými bodmi Písma, ktoré ich skúšali. Pravdy, ktoré chápeme my, však oni nechápali. Neboli zodpovední za svetlo, ktoré nemali. Mali Bibliu tak ako my; ale čas na rozvinutie osobitnej pravdy vo vzťahu k záverečným výjavom dejín tejto zeme je určený pre posledné pokolenia, ktoré budú žiť na zemi.“

„Osobitné pravdy boli prispôbolené podmienkam pokolení, ako existovali. Prítomná pravda, ktorá je skúškou pre ľud tejto generácie, nebola skúškou pre ľud dávnych pokolení. Keby svetlo, ktoré teraz svieti na nás vzhľadom na sobotu štvrtého prikázania, bolo dané pokoleniam v minulosti, Boh by ich bol za toto svetlo činil zodpovednými.“ Testimonies, zväzok 2, 692, 693.

Nové a staré

„V každom veku dochádza k novému rozvinutiu pravdy, k Božiemu posolstvu pre ľud danej generácie. Staré pravdy sú všetky nevyhnutné; nová pravda nie je nezávislá od starej, ale je jej rozvinutím. Len keď sú staré pravdy pochopené, môžeme porozumieť novej. Keď si Kristus želal otvoriť svojim učeníkom pravdu o svojom vzkriesení, začal ,od Mojžiša a od všetkých prorokov‘ a ,vykladal im vo všetkých Písmach to, čo sa na Neho vzťahovalo‘. Lukáš 24:27. No je to svetlo, ktoré žiari v novom rozvinutí pravdy, čo oslavuje starú. Kto zavrhuje alebo zanedbáva novú, ten v skutočnosti nevlastní ani starú. Pre neho stráca svoju životodarnú moc a stáva sa iba neživou formou.“

Sú takí, ktorí vyznávajú, že veria a učia pravdy Starého zákona, zatiaľ čo Nový odmietajú. Tým však, že odmietajú prijať Kristovo učenie, ukazujú, že neveria tomu, čo hovorili

patriarchovia a proroci. „Keby ste verili Mojžišovi,“ povedal Kristus, „verili by ste aj mne, lebo on písal o mne.“ Ján 5,46. Preto v ich vyučovaní ani o Starom zákone niet skutočnej moci.

„Mnohí, ktorí tvrdia, že veria evanjeliu a učia ho, sa nachádzajú v podobnom blude. Odsúvajú starozmluvné Písma, o ktorých Kristus vyhlásil: ‚Oni sú to, ktoré svedčia o mne.‘ Ján 5,39.

Tým, že zavrhnú Starú zmluvu, v skutočnosti zavrhnú aj Novú; lebo obe sú časťami neoddeliteľného celku. Nikto nemôže správne predkladať Boží zákon bez evanjelia ani evanjelium bez zákona. Zákon je evanjelium stelesnené a evanjelium je zákon rozvinutý. Zákon je koreň, evanjelium je voňavý kvet a ovocie, ktoré prináša.“

„Stará zmluva vrhá svetlo na Novú a Nová na Starú. Každá z nich je zjavením Božej slávy v Kristovi. Obe predkladajú pravdy, ktoré budú úprimnému hľadajúcemu neustále odhaľovať nové hĺbky významu.“ Christ's Object Lessons, 128.

Prítomná pravda je podľa definície „zjavená pravda“ pre určité časové obdobie, ktorá je „jasne videná a vysvetlená“. Generácia žijúca v čase, keď je „prítomná pravda“ zjavená, je nesená „zodpovednosťou“ túto pravdu prijať, alebo zomrieť. Súhrn pravd, ktoré tvoria „prítomnú skúšobnú pravdu“ pre „túto generáciu“, je znázornený v „rozvíjaní zvláštnych“ právd „vo vzťahu k záverečným scénam dejín tejto zeme“. Pravda, a teda aj „prítomná pravda“, je v Novom zákone predobrazená vo vzťahu k Starému zákonu. Pravda je ustanovená na základe dvoch svedkov a pravda má začiatok i koniec, doslovný i duchovný, staroveký i moderný, alfu i omegu, prvý i posledný.

Milleritský základ posolstva prvého anjela je „staré“ vo vzťahu k posolstvu „prítomnej pravdy“ tretieho anjela. Tí, ktorí „odmietajú Staré“, „v skutočnosti odmietajú Nové“, lebo obe sú časťami neoddeliteľného celku.

„Videla som nevyhnutnosť toho, aby poslovia najmä bdeli a preverovali každé fanatické hnutie všade tam, kde by ho mohli vidieť povstávať. Satan dolieha zo všetkých strán a ak nad ním nebudeme bdieť a nebudeme mať oči otvorené pre jeho úklady a osídla a nebudeme odetí do celej Božej výbroje, zasiahnu nás ohnivé strely toho zlého. V Božom slove je obsiahnutých mnoho vzácnych právd, ale stádo teraz potrebuje „prítomnú pravdu“. Videla som nebezpečenstvo, že poslovia sa odvrátia od dôležitých bodov prítomnej pravdy, aby sa zaoberali témami, ktoré nie sú spôsobilé zjednotiť stádo a posvätiť dušu. Satan tu využije každú možnú výhodu, aby poškodil dielo.“

„Také predmety, ako je svätyňa v súvislosti s 2300 dňami, Božie prikázania a Ježišova viera, sú však dokonale spôsobilé vysvetliť minulé adventné hnutie, ukázať, aké je naše súčasné postavenie, upevniť vieru pochybujúcich a dať istotu slávnej budúcnosti. Často som videla, že to boli hlavné predmety, pri ktorých sa poslovia mali zdržiavať.“ Early Writings, 63.

„Svätyňa v spojení s 2300 dňami, Božie prikázania a viera Ježišova“ sú kľúčom k vysvetleniu „minulého adventného hnutia“ mileritov a tým aj k „dokonalému“ vysvetleniu „toho, aké je naše terajšie postavenie“. Tí, ktorí „pochybujú“ o „minulom adventnom hnutí“, „pochybujú“ o tom, čo dáva „istotu slávnej budúcnosti“. To, čo dáva istotu budúcnosti, je minulosť.

Kniha Joel je posolstvom prítomnej skúšobnej pravdy. Toto je potvrdené viacerými svedkami. Joel je Duchom prorocstva označený ako „prítomná pravda“, čo je podľa Jána v knihe Zjavenie svedectvo Ježiša.

Zjavenie Ježiša Krista, ktoré mu dal Boh, aby ukázal svojim služobníkom, čo sa má čoskoro stať; a on to poslal a oznámil prostredníctvom svojho anjela svojmu služobníkovi Jánovi, ktorý vydal svedectvo o Božom slove, o svedectve Ježiša Krista a o všetkom, čo videl. Zjavenie 1, 1. 2.

„Svedectvo“ Jána (o ktorom „vydal svedectvo“) bolo predstavené v troch častiach. Zaznamenal „slovo Božie“, „svedectvo Ježiša“ a „veci, ktoré videl“. V prvých dvoch veršoch Zjavenia je Ján predstavený ako ten, komu bol daný dar „ducha prorocstva“. Tento dar zahŕňa osobitné zjavenie Božieho slova a zahŕňa aj osobitné zjavenia sprostredkované prorokovi slovami Krista; (buď priamo Kristom, alebo prostredníctvom jeho anjelských zástupcov) a tento dar zahŕňa aj pravdu predkladanú prostredníctvom snov a videní. Duch prorocstva je svedectvom Krista, ktoré sa sprostredkúva prorokovi, a nesie tú istú autoritu, ako keby tie slová vyslovil anjel alebo Kristus.

A padol som mu k nohám, aby som sa mu klaňal. A on mi povedal: Hľaď, nerob to! Som tvoj spoluslužobník a spoluslužobník tvojich bratov, ktorí majú svedectvo Ježišovo. Bohu sa klaňaj, lebo svedectvo Ježišovo je duchom prorocstva. Zjavenie 19:10.

Gabriel uvádza, že je spolu služobníkom s Jánom a nemá byť uctievaný. Gabriel tiež uvádza, že „bratia“, ktorých Ján predstavuje, „majú svedectvo Ježišovo“, ktoré je „duch prorocstva“. „Bratia“, ktorých Ján predstavuje, sú stoštyridsaťštyritisíc a všetci bratia majú „ducha prorocstva“.

„A vstali skoro ráno a vyšli na púšť Tekoa. A keď vychádzali, Jozafat sa postavil a povedal: Počujte ma, Júda, i vy, obyvatelia Jeruzalema: verte v Hospodina, svojho Boha, a budete upevnení; verte jeho prorokom, a budete mať úspech. 2 Kroník 20:20.

„Verte v Hospodina, svojho Boha, a obstoíte; verte jeho prorokom, a bude sa vám dariť.“

„Izaiáš 8,20. ‚K zákonu a k svedectvu! Ak nehovoria podľa tohto slova, niet v nich svetla.‘ Božiemu ľudu sú tu predložené dva texty: dve podmienky úspechu. Zákon, vyslovený samotným Jehovom, a duch prorocstva sú dvoma zdrojmi múdrosti, ktoré majú viesť Jeho ľud v každej skúsenosti. Deuteronomium 4,6. ‚To je vaša múdrosť a vaša rozumnosť v očiach národov, ktoré povedia: Naozaj, tento veľký národ je múdry a rozumný ľud.‘“

„Boží zákon a Duch prorocstva kráčajú ruka v ruke, aby viedli a usmerňovali cirkev, a kedykoľvek to cirkev uznala tým, že poslúchala Jeho zákon, bol jej zoslaný duch prorocstva, aby ju viedol po ceste pravdy.“

„Zjavenie 12,17. ‚A drak sa rozhneval na ženu a odišiel bojovať s ostatkami jej semena, ktoré zachovávajú Božie prikázania a majú svedectvo Ježiša Krista.‘ Toto prorocstvo jasne poukazuje na to, že cirkev ostatku bude uznávať Boha v Jeho zákone a bude mať prorocký dar. Poslušnosť voči Božiemu zákonu a duch prorocstva vždy odlišovali pravý Boží ľud a skúška sa zvyčajne dáva na základe prítomných prejavov.“

„V Jeremiášových dňoch ľud nijako nespochybňoval posolstvo Mojžiša, Eliáša ani Elizea, no spochybňoval a odkladal posolstvo, ktoré Boh poslal prostredníctvom Jeremiáša, až kým sa jeho sila a moc nevytratil a nezostalo už nijaké iné východisko, len aby ich Boh odviedol do zajatia.

„Podobne aj v dňoch Krista sa ľud naučil, že Jeremiášovo posolstvo bolo pravdivé, a presvedčili sami seba, aby verili, že keby boli žili v dňoch svojich otcov, prijali by jeho posolstvo, no zároveň odmietali Kristovo posolstvo, o ktorom písali všetci proroci.

„Keď vo svete povstalo posolstvo tretieho anjela, ktoré má cirkvi zjaviť Boží zákon v jeho plnosti a moci, prorocký dar bol zároveň ihneď obnovený. Tento dar zohral veľmi významnú úlohu pri rozvoji a ďalšom šírení tohto posolstva.

„Keď vznikli rozdiely názorov v súvislosti s výkladmi Písem a metódami práce, spôsobilé otriasať vierou veriacich v posolstvo a viesť k nejednote v diele, duch proroctva vždy vniesol svetlo do danej situácie. Vždy prinášal jednotu zmýšľania a súlad konania telu veriacich. V každej kríze, ktorá nastala v rozvoji posolstva a raste diela, tí, ktorí pevne stáli pri Božom zákone a svetle Ducha proroctva, zvíťazili a dielo v ich rukách prosperovalo.“ Loma Linda Messages, 33, 34.

Kniha Joela je v Duchu proroctva priamo označená ako „prítomná pravda“, čo je podľa Jána v knihe Zjavenia svedectvo Ježišovo. Je tiež priamo potvrdená v Božom slove. Biblia aj Duch proroctva priamo vzťahujú knihu Joela na posledné dni.

„Každý zo starovekých prorokov hovoril menej pre svoju vlastnú dobu než pre našu, takže ich prorokovanie má platnosť pre nás. „A toto všetko sa im dialo ako predobraz, a bolo to napísané na naše napomenutie, ku ktorým prišiel koniec vekov.“ 1 Korinťanom 10:11. „Nie sebe samým, ale nám slúžili tým, čo vám teraz zvestovali tí, ktorí vám kázali evanjelium v Duchu Svätom zoslanom z neba; do tých vecí túžia nazrieť anjeli.“ 1 Petra 1:12. ...“

„Biblia nazhromaždila a spojila svoje poklady pre túto poslednú generáciu. Všetky veľké udalosti a vážne deje starozmluvných dejín sa opakovali a opakujú v cirkvi v týchto posledných dňoch.“ Selected Messages, kniha 3, 338, 339.

Proroctvo Jóa je „v platnosti“ „na“ tých, „na ktorých prišli konce sveta“. „V platnosti“ jednoducho zdôrazňuje, že „prítomná pravda“ je vždy skúškou a tí, ktorí v tejto skúške zlyhajú, sú znázornení takými biblickými postavami, ako je Judáš.

„Jedno ponaučenie za druhým doliehalo na Judášove uši bez povšimnutia. Koľkí dnes kráčajú v jeho stopách. Vo svetle Božieho zákona sebeckí ľudia vidia svoj skazený charakter, no neuskutočnia potrebnú nápravu a pokračujú z jedného stavu hriechu do druhého.“

„Kristove ponaučenia sú použiteľné aj na náš vlastný čas a pokolenie. Povedal: „Neprosím len za týchto, ale aj za tých, ktorí skrze ich slovo uveria vo mňa.“ To isté svedectvo je prinášané nám v týchto posledných dňoch, aké bolo prinesené Judášovi. Tie isté ponaučenia, ktoré on vo svojom živote nedokázal uviesť do praxe, prichádzajú k ľuďom, ktorí počujú, a predsa zlyhávajú podobným spôsobom, pretože neodkladajú svoj hriech.“ Review and Herald, 17.

marca 1891.

Ján v celej knihe Zjavenie predstavuje Boží ľud posledných dní a tým, že bol vyhnaný na Patmos, predstavuje tých, ktorí sú prenasledovaní v kríze nedeľného zákona. Uvádza dôvod, pre ktorý bol uväznený.

Ja, Ján, ktorý som aj vašim bratom a spoločníkom v súžení, v kráľovstve a trpezlivosti Ježiša Krista, bol som na ostrove zvanom Patmos pre slovo Božie a pre svedectvo Ježiša Krista.
Zjavenie 1:9.

Ján bol prenasledovaný pre Bibliu a Ducha proroctva. Prečo je stoštyridsaťštyritisíc prenasledovaných pre Ducha proroctva? Prvou pravdou, ktorú prorok Joel označuje, je odpadnutie Cirkvi adventistov siedmeho dňa. Keď apoštol Peter označil Letnice za naplnenie knihy Joel, urobil tak v reakcii na to, že Židia útočili proti prejavu „jazykov“. Židia, ktorí vtedy predstavovali predobraz adventistov siedmeho dňa v posledných dňoch, tvrdili, že Peter a tí, ktorí zvestovali posolstvo, sú „opití“. Adventisti siedmeho dňa budú bojovať proti posolstvu neskorého dažďa tak, ako bojovali Židia v Petrovej dobe. Robia to preto, lebo tí, ktorí zvestujú skúšobné posolstvo „prítomnej pravdy“ neskorého dažďa, majú „staré“ základné pravdy, lebo nová pravda je vždy založená na starej pravde. Jeremiáš vyzýval Boží ľud v čase neskorého dažďa, aby chodil po starých chodníkoch a počúval zvuk trúby strážcu, ale oni odmietajú. Základné posolstvo „starej“ pravdy je symbolicky znázornené „sedemnásobkom“ z tretej knihy Mojžišovej dvadsiatej šiestej kapitoly, ktorý vyjadruje zmluvný vzťah z hľadiska soboty pre zem.

„Videla som, že menovitá cirkev a menovití adventisti nás, podobne ako Judáš, zradia katolíkom, aby získali ich vplyv a vystúpili proti pravde. Svätí potom budú nenápadným ľudom, katolíkom málo známym; ale cirkvi a menovití adventisti, ktorí poznajú našu vieru a naše zvyky (lebo nás nenávideli pre sobotu, pretože ju nemohli vyvrátiť), zradia svätých a udajú ich katolíkom ako tých, ktorí nerešpektujú ustanovenia ľudu; totiž že zachovávajú sobotu a nezachovávajú nedeľu.

„Potom katolíci vyzývajú protestantov, aby postupovali vpred, a vydajú dekrét, že všetci, ktorí nebudú zachovávať prvý deň týždňa namiesto siedmeho dňa, budú usmrtení. A katolíci, ktorých počet je veľký, budú stáť po boku protestantov. Katolíci odovzdajú svoju moc obrazu šelmy. A protestanti budú konať tak, ako pred nimi konala ich matka, aby zničili svätých. Ale skôr než ich dekrét prinesie alebo vydá ovocie, svätí budú vyslobodení Hlasom Božím.“
Spalding and Magan, 1, 2.

Sestra Whiteová dvakrát označuje „menovitú cirkev“ a „menovitých adventistov“, pričom rozlišuje medzi týmito dvoma „menovitými skupinami“ a „katolíkmi“. „Menovitá cirkev“ a „menovití adventisti“ „nenávideli“ tých, ktorých predstavovali Peter a Ján, „pre sobotu, lebo ju nemohli vyvrátiť“. Menovitá cirkev a katolíci nemôžu „vyvrátiť“ pravdu o sobote siedmeho dňa a „menovití adventisti“ nemôžu „vyvrátiť“ „sedem časov“ z tretej Mojžišovej dvadsiatej šiestej kapitoly, čo je sobotné prikázanie krajiny. Menovitá cirkev a katolíci nemôžu „vyvrátiť“ skutočnosť, že sobota siedmeho dňa je „základnou“ biblickou pravdou, a „menovití adventisti“ nemôžu „vyvrátiť“ skutočnosť, že „sedem časov“ z tretej Mojžišovej dvadsiatej šiestej kapitoly je

„základnou“ milleritskou pravdou.

Jánovo zajatie na Patme predstavuje stoštyridsaťštyritisíc, ktorí sa pridávajú Biblie aj Ducha prorocstva a ktorí sú osobitne prenasledovaní zvonka pre sobotu siedmeho dňa a prenasledovaní zvnútra pre sobotu siedmeho roku pre zem. Z tohto dôvodu po Jánovom svedectve o tom, prečo bol v deviatom verši prenasledovaný, nasleduje v desiatom verši sobota a posolstvo z minulosti („za“) od „veľkého hlasu“ ako „trúby“.

Ja, Ján, ktorý som aj vašim bratom a spoluúčastníkom v súžení, v kráľovstve i v trpezlivosti Ježiša Krista, bol som na ostrove, ktorý sa volá Patmos, pre Božie slovo a pre svedectvo Ježiša Krista. V Pánov deň som bol v Duchu a počul som za sebou mocný hlas ako hlas trúby.
Zjavenie 1,9.10.

Ján predstavuje tých, ktorí v čase 9/11 počuli hlas trúby anjela zo zjavenia osemnástej kapitoly, ktorý volal Boží ľud, aby sa vrátil k Jeremiášovým „starým chodníkom“. Tento veľký hlas bol zároveň aj varovaním siedmej trúby, ktorá je zároveň aj tretím beda.

Sestra Whiteová zaznamenala, že „Biblia nahromadila a pevne spojila svoje poklady pre túto poslednú generáciu.“ Kniha Joel je jedným z biblických „pokladov“, ktoré sú prítomnou pravdou v „posledných dňoch“. V čase Letníc Peter označil, že práve kniha Joel sa vtedy naplňala. Peter, rovnako ako Joel, „hovoril menej pre“ časové obdobie Letníc než pre náš „čas“. Obdobie Letníc bolo skorým dažďom pre kresťanskú dispenzáciu. Letnice označujú začiatok kresťanskej dispenzácie, a tým zároveň ilustrujú koniec kresťanskej dispenzácie. Koniec kresťanskej dispenzácie je časom neskorého dažďa, predobrazeného Letnicami. Peter je preto symbolom Božieho ľudu na konci kresťanskej dispenzácie, ktorý rozpoznáva naplnenie vyliatia Svätého Ducha tým, že na to používa knihu Joel.

Tu však Peter, zastanúc s jedenástimi, pozdvihol svoj hlas a prehovoril k nim: Mužovia judskí a všetci, ktorí bývate v Jeruzaleme, nech vám je toto známe a počúvajte moje slová. Lebo títo nie sú opití, ako sa nazdávate, veď je len tretia hodina dňa. Ale toto je to, čo bolo povedané skrze proroka Joela: A stane sa v posledných dňoch, hovorí Boh, že vylejem zo svojho Ducha na každé telo; a vaši synovia a vaše dcéry budú prorokovať a vaši mládenci budú vídať videnia a vašim starcom sa budú snívať sny. Áno, i na svojich služobníkov a na svoje služobnice vylejem v tých dňoch zo svojho Ducha, a budú prorokovať. A ukážem divy na nebi hore a znamenania na zemi dolu: krv a oheň a dymovú paru. Slnko sa obráti na tmú a mesiac na krv, prv ako príde ten veľký a slávny deň Pánov. A stane sa, že každý, kto bude vzývať meno Pánovo, bude spasený. Skutky 2:14–21.

Aby sa človek stal úspešným študentom prorocstva, vyžaduje sa ustálené pochopenie, že koniec sveta je v historickom rozprávaní Písma znázornený „riadok na riadok“. S touto pravdou súvisí aj to, že sami proroci predstavujú Boží ľud v posledných dňoch. Joel umiestňuje svoju knihu do posledných dní, lebo ohlasuje príchod „dňa Hospodinovho“.

Trúbite na trúbe na Sione a vydajte poplašný hlas na mojom svätom vrchu; nech sa trasú všetci obyvatelia krajiny, lebo prichádza deň Hospodinov, lebo je blízko. Joel 2,1.

„Poľnica“ ako symbol okrem iných významov predstavuje varovné posolstvo. Ako symbol môže poľnica predstavovať časové obdobie alebo časový okamih, alebo oboje — podľa kontextu. Poľnica tiež predstavuje súd. Sviatok trúbenia, desať dní pred Dňom zmierenia, bol varovaním pred blížiacim sa súdom.

„deň Pánov“ predstavuje buď časový okamih, alebo časové obdobie, v závislosti od kontextu pasáže, v ktorej sa používa výraz „deň Pánov“. „deň Pánov“ môže byť symbolom výkonného súdu, predstaveného ako sedem posledných rán, alebo môže označovať výkonný súd na konci tisícročného milénia. V oboch prípadoch trúba označuje Boží výkonný súd. „deň Pánov“ teda môže predstavovať bod, v ktorom je vykonaný Boží trest, alebo časové obdobie, počas ktorého sú Božie tresty vykonávané.

„Poľnica“, podobne ako „deň Pánov“, môže predstavovať určitý bod i časové obdobie, ako o tom svedčia dejinné body a obdobia znázornené siedmimi poľnicami v zjavení osem a deväť. „Deň Pánov“, ktorý Joel znázorňuje „poľnicou“, ktorá má byť zatrúbená, je zároveň bodom v čase, ako aj časovým obdobím, ktoré sa začína, keď sa skončil súd nad mŕtvymi a začal sa súd nad živými. Dňa 11. septembra bola zatrúbená poľnica, ktorá označila príchod súdu nad živými ako bodu v čase, a zároveň označila 11. september za začiatok obdobia súdu nad živými.

Preto aj teraz, hovorí Hospodin, obráťte sa ku mne celým svojím srdcom, pôstom i plačom a nariekáním. Roztrhnite si srdce, a nie svoje rúcha, a obráťte sa k Hospodinovi, svojmu Bohu, lebo je milostivý a ľútostivý, zhovievavý a veľmi láskavý, a ľutuje zlo. Kto vie, či sa nevráti a nebude ľutovať a nezanechá za sebou požehnanie, totiž pokrmovú obeť a úliatbu Hospodinovi, vášmu Bohu? Zatrúbite na trúbu na Sione, vyhláste pôst, zvolajte slávnostné zhromaždenie. Joel 2:12–15.

Toto je druhý raz, čo Joel prikazuje, aby sa zatrúbilo na trúbu. „Trúby“ u Joela sú zároveň varovaniami pred blížiacim sa výkonným súdom siedmich posledných rán a sú zasadené do kontextu laodicejskej výzvy na pokánie a bezprostredne hroziaceho ukončenia času milosti.

Volaj nahlas, nešetři sa, pozdvihni svoj hlas ako trúbu a oznám môjmu ľudu jeho prestúpenie a domu Jákobovmu jeho hriechy. Izaiáš 58:1.

Izaiáš, Joel, Ján a Peter všetci predstavujú stoštyridsaťštyritisíc posledných dní, rovnako ako Jeremiáš, ktorý označuje, kedy má zaznieť trúba.

Takto hovorí Hospodin: Stojte na cestách a hľad'te, pýtajte sa na dávne chodníky, kde je tá dobrá cesta, a choď'te po nej, a nájdete odpočinutie svojim dušiam. Ale oni povedali: Nepôjdeme po nej. Ustanovil som nad vami aj strážcov, ktorí hovorili: Počúvajte zvuk trúby. Ale oni povedali: Nebudeme počúvať. Jeremiáš 6:16, 17.

Polnica zaznela v týchto posledných dňoch 11. septembra a neskorý dážď potom začal padať na tých, ktorí si zvolili dobrú cestu a kráčali po nej. Vtedy zostúpil anjel zo zjavenia osemnástej kapitoly.

„Neskorý dážď má zostúpiť na Boží ľud. Mocný anjel má zostúpiť z neba a celá zem má byť osvietená jeho slávou.“ Review and Herald, 21. apríla 1891.

Keď boli 11. septembra zrútené veľké budovy New Yorku, zostúpil mocný anjel a začal padať neskorý dážď.

„Či teraz prichádza tvrdenie, že som vyhlásila, že New York má byť zmietnutý prílivovou vlnou? To som nikdy nepovedala. Povedala som, keď som sa dívala na veľké budovy, ktoré tam vyrastali, poschodie za poschodím: ‚Aké hrozné výjavy nastanú, keď Pán povstane, aby strašne zatriasol zemou! Vtedy sa naplnia slová zo Zjavenia 18,1–3.‘ Celá osemnásta kapitola Zjavenia je varovaním pred tým, čo príde na zem. Nemám však nijaké osobitné svetlo, pokiaľ ide o to, čo príde na New York, iba to, že viem, že jedného dňa budú tamajšie veľké budovy zrútené obrátením a prevrátením Božej moci. Zo svetla, ktoré mi bolo dané, viem, že vo svete je skaza. Jedno slovo od Pána, jeden dotyk jeho mocnej sily, a tieto masívne stavby padnú. Nastanú výjavy, ktorých hrôzostrašnosť si nedokážeme predstaviť.“ Review and Herald, 5. júla 1906.

Dňa 11. septembra začal pozdný dážď slabo kropiť ako predzvest' svojho plného vyliatia pri nedeľnom zákone.

„Veľké dielo evanjelia sa nemá uzavrieť s menším prejavom Božej moci, než aký sprevádzal jeho začiatok. Prorocká, ktoré sa naplnili pri vyliatí raného dažďa na začiatku evanjelia, sa majú znovu naplniť pri neskorom daždi na jeho závere. Tu sú ‚časy občerstvenia‘, ku ktorým apoštol Peter upriamoval svoj zrak, keď povedal: ‚Kajajte sa teda a obráťte sa, aby boli vaše hriechy zahladené, keď prídu časy občerstvenia od prítomnosti Pánovej; a On pošle Ježiša.‘ Skutky 3:19, 20.“ Veľký spor vekov, 611, 612.

Dokonalé naplnenie „časov občerstvenia“ nastáva vtedy, keď žijete, lebo výzva znie „činite pokánie“, čo je nemožné vykonať, ak ste mŕtvi. „Časy občerstvenia“ prichádzajú vtedy, keď „hriechy“ žijúcich duší ešte môžu byť „zahladené“. „Časy občerstvenia“ sa začali 11. 9., čím sa označuje začiatok súdu nad živými. Letnice sa opakujú pri závere evanjeliovej dispenzácie. Keď nastali „časy občerstvenia“, udalosti predobrazené pri Letniciach sa začali opakovať.

„S vrúcnou túžbou očakávam čas, keď sa udalosti dňa Letníc zopakujú s ešte väčšou mocou, než to bolo pri tej príležitosti. Ján hovorí: ‚Videl som iného anjela zostupovať z neba, ktorý mal veľkú moc; a zem bola osvietená jeho slávou.‘ Potom, ako v čase Letníc, budú ľudia počuť pravdu, ktorá im bude hovorená, každý vo svojom vlastnom jazyku.

„Boh môže vdýchnuť nový život do každej duše, ktorá si úprimne želá slúžiť Mu, a môže sa dotknúť pier žeravým uhlíkom z oltára a spôsobiť, aby sa stali výrečnými v Jeho chvále. Tisíce hlasov budú preniknuté mocou hovoriť o podivuhodných pravdách Božieho slova. Zajakavý jazyk bude uvoľnený a plachí budú posilnení, aby odvážne vydávali svedectvo pravde. Nech Pán pomôže svojmu ľudu očistiť chrám duše od každej poškvry a udržiavať s Ním také úzke spojenie, aby mohli mať účasť na neskorom daždi, keď bude vyliaty.“ Review and Herald, 20. júla 1886.

Budeme pokračovať v nasledujúcom článku.

A anjel, ktorý hovoril so mnou, prišiel opäť a zobudil ma, ako človeka, ktorého zobudia zo spánku. A povedal mi: Čo vidíš? I povedal som: Pozrel som sa, a hľa, svietnik celý zo zlata, s

nádobou na jeho vrchole, a na ňom jeho sedem kahancov, a sedem trúb k siedmim kahancom, ktoré sú na jeho vrchole. A pri ňom dve olivy, jedna po pravej strane nádoby a druhá po jej ľavej strane.

A odpovedal som a riekol anjelovi, ktorý hovoril so mnou: Čo je toto, môj pane? Vtedy anjel, ktorý hovoril so mnou, odpovedal a riekol mi: Či nevieš, čo je toto? A povedal som: Nie, môj pane.

Vtedy odpovedal a riekol mi: Toto je slovo Hospodinovo Zorobábelovi: Nie mocou ani silou, ale mojím Duchom, hovorí Hospodin zástupov. Zachariáš 4,1–6.